

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע פרס של 10 ל"י. הזוכה השבוע הוא הקורא ב. ליצבישי, קבוצת גבים.

מלך המלכים

זהו סיפור של סבי, ואני חושב שהוא מגלם את כל חוכמת החיים: יום אחד יצא האריה לטייל ביערות, במצברות ירוה. הוא נטפל לגמר שעבר בסביבה: "מי הוא מלך היערות?" הנמר ענה בסחר: "אתה הוא המלך, הרי האריה!" אחר כך עצר האריה דוב גדול. "מי הוא מלך היערות?" שאל האריה. והדוב ענה: "אתה הוא מלך היערות, הרי האריה!" לבסוף פגש האריה פיל ושאל אותו: "מי הוא מלך היערות?" הפיל לא ענה. הוא רק לפת את חרפו סביב האריה, סובב אותו כמה פעמים באוויר, וחבט אותו בקרקע. האריה, רועד ומוזעזע, קם על רגליו ואמר: "אם אינך יודע את התשובה, זאת לא סיבה להתרגז". מחמוד פרני, עכו

הערות-שוליים

מה משמעות הקמתה של הריפובליקה הערבית המאוחדת לגבי ישראל? ...

רע-יפובליקה.

מה תעשה עיריית ירושלים, אחרי שנתגלה כי קאקאו לתלמידים הוכן בכיור של אמבטיה? ...

אחרי קאקאו באמבטיה יימשך סדר תה וסימפטיה.

סגן המפקח הכללי עמוס בן-גוריון יהיה המדריך הראשי בבית-הספר החדש לקציני-משטרה בכירים...

עליכך אמרו חז"ל: טול "כורים" מבין עיניך...

האונייה הישראלית הרכנען התנגשה ליד החוף הבריטי עם אונייה ליברית...

עוד שלב בתוכנית ההתקרבות עם אפריקה?

סקר אסבתא!

קוד קורא

בימים טרופים אלה, בשעה הרתי-עולם, עת גורל האומה מונח על כפות ה' מאזניים, אנו פונים בזה אל הדור הצעיר בישראל:

עד מתי תהיו ארישים לגורל עמכם הלוחם על קיומו?

האם פסה רוח החלוציות בדורנו?

התבגרו במסורת המפוארת של בני העליה השנייה והשלישית, שנשטו את בית אבותיהם והתחילו בחיים חדשים בארץ רחוקה?

האם לא תבושו לשבת בישראל, ול-אכול את הדולארים הקיירים, שנאספו עלידי שליחינו ושנוררנו בועת-כפיהם ברחבי תבל?

חובתו של הצעיר הישראלי בשעה זו היא לצאת לחוף-לארץ ולפנות את מקומו לתמידי שנת-העשור, המתדפקים על שר-רינו, כאשר צרור הדולארים המוריקים בידיהם, עץ-חיים למי שיקתם מן המח-זיקים במ.

תחת להתבטל בשדות יורעאל, בבתי-הקפה של תל-אביב או בערבות הנגב, קומו וצאו לסיני ולקאראקאס, ליוהנס-בורג ולפאריס. בהקרבה חלוצית, בכושר-סבילות ובעוז-נפש אפשר לצבור שם, במרוצת השנים, בעסקים מעסיקים שונים, הון גדול של מטבע זר.

בצורה זו תוכלו להצטרף למחנה ה- גדול של תורמים, המקיימים את מדינת-ישראל בפעולתם המבורכת. ובבוא שנת תרי-העשור, עת יתקבצו עשרי ישראל מארבע כנפות תבל כדי להביא את מג-חתם למדינה, תמונו גם אתם על שורות הגואלים.

או ימלא שחוק פינו וליבותינו רינה. עת לפעול!

ירוד נרד ויכול נוכל!

בית היורדים מישראל

אנף החלוץ והנוער

מאגדות ההתיישבות העובדת

הבעיה הקשה של הביצה הרכה

עוד מרחוק הרגשתי בכך. רק התישבתי ליד השולחן — וכבר כחן המגיש כלפי את רכבו, ובהסתערות-מצח זינק אלי: "קשה או רכה?" לא הספקתי לפצות פה, עד שזרק אלי מאחורי גבו: "אני נתן לך 15 דקות להחליט".

"אבל אתמול נתת לי 20 דקות", אני מתחנן לפניו ביאוש.

"אי אפשר, יש היום אורחים", וכבר הוא איננו, ואני נותרתי לבדי, להאבק עם בעיה כה עצומה.

נפל עלי פחדה של ארוחת-ערב. מי יתנוני אותם ימים, שמראה קליפת-ביצה השביע את רעבוני, שנוצת תרנגולת סיפקה חלומות-ילדות על קופוזיץ. ועתה, כאשר אני חבר משק, הריני מתחבט ערב ערב בבעיה: ביצה רכה או ביצה קשה — מה עדיף?

לאמיתו של דבר אוהב אני ביצה רכה — יש בה, הייתי אומר, משהו סוליד, אינטימי. ביצה רכה — הריהו כחומר ביד היוצר. צבעה הבלונדיני, המעורב לבן, מזכיר לי כוכבת הוליוודית חמודה הגשואה לזקן מעלה כרס וממון. חומה מזכיר לי... אותו דבר, בלי המיליונר. הגישה אליה כרוכה בקשיים: איך תחזיק אותה בידך בלי שתשטט, כיצד תקרב אותה אל פיך, כיצד תפתחנה ותבלענה כולה... אהו ביצה רכה רחית חלומות!... אבל תמיד, כשאתה מבקש אותה — תקבל קשה (מה שבטוח בטוח, אומרת המבשלת) או קרה (תבוא בזמן, אומר המגיש). ומה בכל זאת?

בין כה וכה חזר המגיש אלי ותבע: "נו... נו... נו...!"

"אה... אתה יודע מה? תן לי מה שאתה רוצה!"

"אני בכלל לא רוצה ביצה", ענה לי ופנה לדרכו, ללא שוב.

ושוב נותרתי לבדי עם בעיותו של קולומבוס. לא נחה דעתי, עד שפניתי לחברי המשק השונים, שיביעו הם דעתם בנידון:

דן א.: מבחינה בריאותית טובות שתיהן, רק בלי מיונו. מורה: יש לחלק את הבעיה לשתיים: (א) כשנגשנו לבצע החלטות ועדת הש-מונה, נתעוררה שאלה, שקשה לפתור אותה במסגרת מצומצמת וצריך לחלק אותה לעקר ולטפל, כלומר: מה צריך לעשות. הייתי אומר שההגדרה שניתנה כאן היא לא לגמרי בלתי נכונה...

דוביקי: השאלה היא כלכלית פשוטה. ביצה רכה עדיפה. החסכון שנוצר עלידי שימוש בה הוא: (א) בשטח הגפרורים; (ב) בשטח הגאון; (ג) בשטח הבריאות.

ניסן זיר: יש שלוש בעיות עקרוניות בקבוצה. פתרון יחסל משבר כלכלי בו אנו נתונים: (א) בעית הארגונים (יכולים לספק יום עבודה הכי גבוה במשק); (ב) בעית הסיגריות (אילו הדבר היה תלוי בי הייתי שורף את כולן); (ג) בעית הביצים (עדיפה ביצה קשה, בדיוק כשם שעדיף מטבע קשה).

כשנגשתי ושאלתי את פניקה לדעתה על בעית הביצים הקשות-רכות, הסתכלה בי רגע, אמרה: "פויז", פוצה בצהוק וברתה. למה?

ב. ליצבישי, קבוצת גבים

סודי! משומר!

אני מתפטר

מאת: הממונה על מנגנון החושך.

אל: הממונה על הממונה.

הנדון: התערבות בתי-המשפט בעבודתי.

א.נ.

די! אינני יכול יותר! אמנם התאפקתי עד כה, בגלל רגש של כבוד אל המשפט. אבל אחרי ששופטי בית-המשפט המחוזי בתל-אביב הכריזו פעמיים — במשפט אקשטיין ושות' ובמשפט חרותי — כי לא קיימת מחתרת בארץ, החלטתי ש-אינני יכול לשאת יותר את הולול המחפיר בעבודתי ואת הפגיעות החמורות ביושרי המקצועי.

אני מתפטר!

ואני שואל אותך: איך אפשר להת-ייחס כך לעבודתי המסורה? הנה, בי משך שנים, השקעתי את כל מרצי בגיוס אנשים כמו אקשטיין, זרניצקי ואלישוילי, על מנת למלא את שליחותי. האם השופטים חשבו לרגע כמה קשה למצוא אנשים כאלה, וכמה שיכנוע היה דרוש להניע אותם להצטרף? ואני כבר לא מדבר על רכבות הלידות מכספי משלם המסים שהוצאתי למטרה זו. אם לא היה איכפת להם עלי, הרי השופטים היו צריכים לפחות לחוס על כספי משלם המסים המסכן.

ואשר לעצם העניין: כיצד יכולתי לשבת בשקט שעה שמשמיצים אותי וקובעים שאין מחתרת בישראל? הרי החלטה זו כמוה כקביעה כי מעלתי באימון שניתן בי!

אני נשבע בילקוט הכובים שכן קיימת מחתרת בישראל, ולא מחתרת אחת — עשרות מחתרות, עם סוכנים ותקציבים! אני יודע זאת ואני מוכן להישבע על כך! סוף-סוף אני בעצמי הקמתי אותן ושיפחתי אותן!

על כן תבין בעצמך שלא נותרה לי ברירה אלא להתפטר.

המסונה

חמשירים

היתה כנענית במכמורת
שלחמה בכבלי הממורת.
לבסוף, בת בליעל,
לעצמה מצאה בעל —
אך היא לא הסכה לעשתורת.

היה היה איש ברפיה
שגימנם עד בלי די בכל שיה.
"אכ-ב-בלתי", אמר,
"מנת בא-בא-בא-שר,
וגם אכא-בא-בא-בא-טיה."

מעשה בעלמה ממנטורה,
שהקפידה מאד על פריזורה.
עת ספר לאיריו
בסילסול קצת הפריו,
צעקה: "פויגארן, זו פויגורה?"

טעות לעולם צודקת

עם התעוררותה ממי-השינה. (הארץ) ש. גל, קרית מסלון

תודמת אלף לילה ולילה.

רוצה להכיר בחור עדין ממשפחה טובה. (ידיעות אחרונות)

דויד הררי, חדרה

ויפה שעה אחת קודם.

"בין הרגלים" — אשנב למתרחש בצבא. (ידיעות אחרונות)

אורי אלוני, תל-אביב

רק בדרגות הנמוכות.

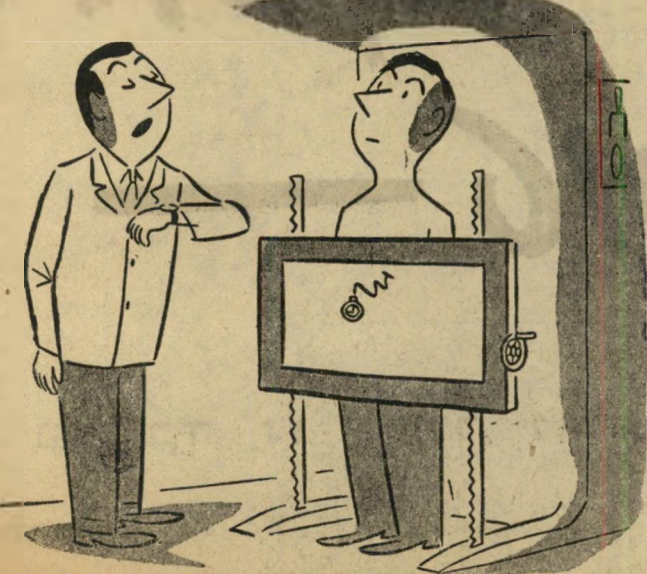
ביקש חיים כהן לרחות את החקירה השפטית. (העולט הזה)

אליק מג, חיפה

לא רצה לזרוק אותו לכבשים.

כתוצאה משיבוש-בוש בדפוס נתהפך כו היוצרות. (חדשות ספורט)

מרדכי דן, תל-אביב

הוואווו ווורד מדינה וור הוואווהו